

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kpkf.50.345/2007/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Papcsák Ferenc ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a jogtanácsos által képviselt **Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága** (1096 Budapest, Haller u. 3-5.) kérelmezett ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2007. január 15 napján kelt 4.Kpk.45.801/2006/2. számú végzése ellen a kérelmező 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

V É G Z É S T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezettnek 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A kérelmezett a kérelmező részéről 2006. szeptember 1. napján átvett felhívó levelében tájékoztatást adott arról, hogy a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szf.tv.) alapján, a részére felajánlott összeg várható nagysága.....,- Ft, amelynek kiutalása akkor teljesíthető, ha 30 napon belül igazolja, illetve nyilatkozik arról, hogy rendelkezik azokkal a feltételekkel, amelyeket az Szf.tv. 4. §-a a számára előír. Egyben megküldte a feltételek igazolására szolgáló 0637 számú adatlapot, és felhívta a kérelmező figyelmét arra, hogy a határidő elmulasztása esetén a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései az irányadók.

A kérelmező 2006. október 16. napján, 30 napon túl nyújtotta be a kiküldött adatlapot, amelyben a részére felajánlott összeg kiutalását kérte az Szf.tv. 3. §-a alapján. A késedelem kimentésére igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

A kérelmezett a 2006. október 16-án kelt 5263559872 számú határozatával a kérelmet az Szf.tv. 5. § (3) bekezdése alapján elutasította, mert a kérelmező a kedvezményezettség feltételeit határidőben nem igazolta.

A határozat megváltoztatása iránt a kérelmező terjesztett elő kérelmet, arra hivatkozott, hogy a kedvezményezetti feltételeknek maradéktalanul megfelelt. Az elutasításra adminisztrációs hibából került sor, és az Szf.tv. 7. § (5) bekezdése lehetőséget nyújt a határozat megváltoztatására, a kedvezményezetti feltételek megállapítására.

A kérelmező a kérelemre tett észrevételében elutasítást kért, határozati indokait ismételt előadásával, és annak hangsúlyozásával, hogy a kérelmező a korábbi években a kedvezményezetti feltételeket sikerrel igazolta.

Az elsőfokú bíróság a kérelmét elutasította. A Ket. rendelkezései és az Szf.tv. 4. § (2) és 5. § (6) bekezdései alapján megállapította, hogy a kérelmező a kedvezményezetti feltételeket a törvényi határidőben nem igazolta, a mulasztás következményeinek elhárítására a Ket. 66. és 67. §-ai szerinti igazolási kérelemmel nem élt. Az Szf.tv. 7. § (5) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a bíróság csak akkor változtathatja meg a kérelmezett határozatát, ha a törvény szerinti feltételek fennálltát megállapítja. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) Pp. 339. §-a alapján a megváltoztatás alapvető feltétele a határozat jogszerűtlenségének megállapítása, amelyhez a kérelmezőnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a 30 napos jogvesztő határidőn belül igazolta a kedvezményezetti jogosultságának törvényi feltételeit, a kérelmezett lényeges eljárási szabályt vétett.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen a kérelmező élt fellebbezéssel, elsődlegesen annak a Pp. 252. § (2) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a végzés megváltoztatását kérte. Harmadlagosan, a Pp. 258. § (1) bekezdése alapján kérte az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt vétett amikor a Pp. 332. § (1) bekezdés c) pontjában előírt kötelezettségét nem teljesítette, a közigazgatási szerv nyilatkozatát vele nem közölte. Álláspontja szerint a bíróság a megváltoztató jogkörével jogszabálysértő határozat hiányában is élhet, mert nem a Ket., illetőleg az ahhoz képest speciális, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései, hanem Szf.tv. 7. § (5) bekezdése az irányadó. Ez az értelmezés következik az Szf.tv. 7. § (5) bekezdésének „ abban az esetben ha a kedvezményezett... a 4.§ (2)-(3) bekezdésében foglalt nyilatkozattételi és közlési kötelezettségét nem teljesíti...„ fordulatából is, amely ab ovo kizárja a közigazgatási határozatot meghozó bíróság határozatának jogszerűtlenségét.

A kérelmezett a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A Pp. módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 4. §-a értelmében a közigazgatási nemperes eljárásokra a Pp. XX. fejezetének szabályai, ezen, valamint külön törvényben foglalt, továbbá a polgári nemperes eljárás sajátosságiból fakadó eltérésekkel megfelelően irányadók. Az ekként alkalmazni rendelt Pp. 332. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság a Pp. 124. § keretében írásban közli a közigazgatási szerv nyilatkozatát a kérelmezővel. A kérelmező helyesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a kérelmezőt a nyilatkozat közlésének elmaradása miatt joghátrány nem érte, a kérelmezett abban a határozati álláspontját tartotta fenn, olyan érvet, amelyet a kérelmező ezidáig nem ismert, nem hozott fel. Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan súlyú eljárásjogi jogszabálysértést, amely a végzés hatályon kívül helyezését indokolná, ezért a Fővárosi Ítéltábla a továbbiakban érdemben vizsgálta az elsőfokú bíróság végzését.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény jogot ad magánszemélynek arra, hogy a befizetett adója egy részéről kedvezményezettek javára rendelkezzen. Amint arra a kérelmező is hivatkozott az Szf.tv. a Ket. szabályaitól eltérő speciális normákat tartalmaz a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználására vonatkozó eljárásra. Az Szf.tv. 7. § (6) bekezdése alapján az Art. rendelkezéseit a rendelkező nyilatkozattal kapcsolatos ügyben, a törvényben foglalt eltéréssel kell alkalmazni, amely szabály a kedvezményezőkre vonatkozik. Az Szf.tv hivatkozott szakasza a kedvezményezetteket nem vonja e körbe, ami azt jelenti, hogy a kedvezményezetti státusz elnyerése kizárólag az Szf.tv előírásainak teljesítésén múlik. Ennek keretében az Szf.tv. 5. § (6) bekezdése a kérelmezett kötelezettségévé teszi, hogy minden év szeptember 1. napjáig felhívja a kedvezményezetteket a 4. § (2)-(3) bekezdésben meghatározottak szerinti kedvezményezetti feltételek 30 napon belüli igazolására. Ahhoz, hogy az adóhatóság a felajánlott összeget a kedvezményezettnek kiutalja szükséges, hogy a kedvezményezett a Szf.tv. 4. § (2)-(3) bekezdésében meghatározottakat 30 napon belül teljesítse. E határidő elmulasztása a feltételek igazolásának hiányát jelenti, amely jogkövetkezmény igazolási kérelemmel hárítható el. A ki nem mentett mulasztás esetén a feltétel igazolásának vizsgálata kizárt. Mindezek figyelembevételével az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti helyes mérlegeléssel állapította meg a tényállást, és a rendelkezésre álló adatokból helytálló jogi okfejtéssel jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmezett döntése jogszerű, a törvényi határidő eredménytelen eltelte után helyesen alkalmazta az Szf.tv. 5. § (6) bekezdése alapján a 7. § (5) bekezdésében foglaltakat. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben azt emeli ki, hogy a kedvezményezetti feltételek igazolására nyitva álló törvényi határidő egzakt, ehhez képest annak megtartása avagy késedelme objektív tény. A késedelmes teljesítés jogkövetkezménye csak abban az esetben reparálható a bíróság által, ha utóbb megállapítható, hogy a késedelem nem következett be.

A kérelmező téves következtetésre jutott az Szf.tv. 7. § (5) bekezdésének általa idézett részéből. A teljes törvényi tényállás azt fogalmazza meg, hogy az adóhatóságnak határozatot kell hoznia a kedvezményezetti feltételek sikertelen igazolásáról, illetőleg ha a kérelmező a nyilatkozattételi kötelezettségét nem teljesíti. Ezt követően a rendelkezés a bírósági felülvizsgálatot, annak típusát, a megváltoztató jogkört és az illetékességet alapítja meg. A hivatkozott szakasz alapján biztosított megváltoztató jogkör nem értelmezhető akként, hogy - mintegy a kérelmezetti jogkörben eljárva, annak hatáskörét átvéve - döntsön a kedvezményezetti feltételek igazolásának helyességéről akkor, amikor a kérelmezett a késelem következtében arról nem döntött. Helyesen jutott ezért az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy igazolási kérelem hiányában a határidő elmulasztása következtében hozott határozat a feltételek fennállásának megállapítása esetén sem változtatható meg ez okból.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a 105/1952. (XII. 28.) MT. r. 13. § (3) bekezdése értelmében a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kérelmezett másodfokú költségének viselésére a kérelmező a Pp. 78. § (1), (2) és a 79. § (1) bekezdése alapján köteles.

A kérelmező az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés f) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. október 18. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

